

3. uskrsna nedjelja B

*Pogledajte ruke moje i noge!
Ta ja sam! Opipajte me i vidite! (Lk 24,39)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 3,13-15.17-19

U one dane: Reče Petar narodu: " Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi Slugu svoga, Isusa kojega vi predadoste i kojega se odrekoste pred Pilatom kad je već bio odlučio pustiti ga. Vi se odrekoste Sveca i Pravednika, a izmoliste da vam se daruje ubojica. Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od mrtvih, čemu smo mi svjedoci. I sada, braćo i sestre, znam da ste uradili ono iz neznanja kao i glavari vaši. Ali Bog tako ispuni što unaprijed navijesti po ustima svih proroka: da će njegov Pomazanik trpjeti. Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši. "

Drugo čitanje

1. Ivanova 2,1-5a

Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca – Isusa Krista, Pravednika. On je pomirnica za grijehе naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta. I po ovom znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove čuvamo. Tko veli: "Poznajem ga", a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine. A tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja.

Evandjelje

Luka 24,35-48

U ono vrijeme: Učenici su pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče: "Mir vama!" Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: "Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte

ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam." Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: "Imate li ovdje što za jelo?" Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: "To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano." Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: "Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci. I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u Silu odozgor."

Za razmšljanje

Evandelist Luka izvješćuje o jednom susretu Uskrsloga sa svojim apostolima. Kako bi ih uvjerio da je to stvarno on prisutan, ide Isus tako daleko da im čak dopušta da ga dodirnu i da s njima blaguje. To je uistinu Raspeti, koji sada živi u jednoj drugoj dimenziji, ali koji se od svojih učenika daje iskusiti kao isti. Svjetlo njegova uskrsnuća rasvjetljuje Sveto pismo, objašnjava ono što je prošlo, naznačuje ono buduće. (Usp. Lk 24,46-48)

Kako utječe činjenica da je Isus uistinu uskrsnuo na naš vjernički život? U biti isto tako kao i apostole i prve kršćanske zajednice. Kao židovi i prvi kršćani onoga vremena i mi smo danas pozvani da se odlučimo za Boga, koji svoj izraelski narod usprkos nevjeri nije nikad ostavio na cjedilu i koji se kroz uskrsnuće Isusovo konačno pokazao kao Bog koji želi život, a ne smrt. Bog hoće da ljudi žive, ali on ne čini ništa protiv slobode koju je darovao svojim stvorenjima. Bog je netko tko zajedno s nama želi stvarati povijest, tj. njegov odgovor je potpuno osobni odgovor na osobni korak našega života. No ta Božja povijest, koja je s njegove strane uvijek povijest ljubavi sa svakim od nas, nema uvijek, ljudski promatrano, pozitivne posljedice: već Biblija govori o tome, da Isus – a potom i svaki koji živi po njegovom Duhu – ne može izbjeći patnju. Tko se odluči za Boga, a time za život i spasenje, često dolazi u sukob sa silama i interesima ovoga svijeta. U nama samima i oko nas prisutne su sile koje pokušavaju zadržati nas dalje od Boga ili nam nametnuti osjećaj Božje odsutnosti. Kad to doživljavamo, onda doživljavamo patnju. No poput apostola i mi smijemo uvijek imati povjerenja u Božje obećanje: Bog života i slobode ne dopušta da se njegova stvorenja izgube u patnji. Kad se opredijelimo za njega bit ćemo i mi ispunjeni njegovim Duhom čijom moći možemo vjerodostojno javno nastupati i pobijediti patnju i smrt.

Svatko od nas želi živjeti, smisljeno živjeti. Ako nam uspije da uskrsnuće Isusovo učinimo središtem svojega života i od toga živimo, onda nas više ništa ne može natjerati u strah. To pak znači da naš život postaje ne samo pun nade i slobode, nego da tu nadu i slobodu smijemo darivati svim ljudima. Bog hoće – kako u životu pojedinca, tako i u životu Crkve – biti s nama na putu, on želi kao partner koji je pun ljubavi s nama oblikovati život. Ta pak povijest ljubavi s Bogom je – po iskustvu patnje, smrti i uskrsnuća – povijest Uskrsa.